

Č.j. : VS-970/53/2-2008

Praha 25. ledna 2013

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo o společné žádosti, kterou podali manželé:

Quan – Vietnam, a do které byly zahrnuty tři nezletilé děti:

– Česká republika,

a

Vjetnamu, trvale bytém, o udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, takto:

žádosti výše jmenovaných o udělení státního občanství České republiky se nevyhovuje.

Odůvodnění:

Na základě žádosti výše jmenovaných bylo dne 14.8.2012 zahájeno správní řízení ve věci udělení státního občanství České republiky. Společná žádost manželů o udělení státního občanství České republiky, do které byly zahrnuty tři nezletilé děti, byla podána dne 6.6.2012 prostřednictvím Krajského úřadu Karlovarského kraje. Žadatelé uzavřeli manželství dne 29.7.2002 ve Vietnamu; z manželství se narodily tři děti, které byly zahrnuty do společné žádosti. Žadatel má na území České republiky povolen trvalý pobyt od 2.11.1999 za účelem sloučení rodiny s cizincem (se sestrou, která od roku 2003 žije v Německu; sestře žadatele byl trvalý pobyt povolen z důvodu, že se jí narodilo dítě, jehož otec je státním občanem České republiky, za kterého se však neprovdala; v Německu se jí narodilo další dítě, a to s německým státním občanem). Manželka žadatele má povolen trvalý pobyt od 11.10.2005 za účelem sloučení rodiny, nezletilý povolen trvalý pobyt od 29.3.2004 za účelem sloučení rodiny s cizincem, nezletilá od 23.2.2007 za účelem sloučení rodiny a nezletilý za účelem sloučení rodiny. Všichni žadatelé jsou státními občany Vietnamu.

Usnesením Ministerstva vnitra ze dne 16.10.2012 byli žadatelé v souladu s ustanovením § 47 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), informováni, že Ministerstvo vnitra zahájilo dne 14.8.2012 podle ustanovení § 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), správní řízení o jejich společné žádosti o udělení státního občanství České republiky, do které zahrnuli tři nezletilé děti. Dále byli žadatelé poučeni, že podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu mají právo nahlížet do spisu, navrhnout důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Zároveň byli žadatelé s odkazem na ustanovení § 59 správního řádu předvoláni na den 21.11.2012 k jednání na Ministerstvo vnitra s ohledem na skutečnost, že jejich osobní účast v řízení byla shledána nezbytnou. Zároveň byli vyzváni, aby předložili doklady důležité pro prokázání splnění zákonných

podmínek pro udělení státního občanství České republiky a pro zjištění skutkového stavu věci.

Vzhledem k tomu, že oba žadatelé při pohovoru konaném dne 6.6.2012 na Krajském úřadě Karlovarského kraje neprokázali znalost českého jazyka v souladu s vyhláškou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky, byli vyzváni Ministerstvem vnitra s odkazem na ustanovení § 33 správního řádu, aby si zvolili zmocněnce, jehož přítomnost usnadní komunikaci v českém jazyce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí, kterou lze udělit i ústně do protokolu. Pokud by si žadatelé zmocněnce zvolili, měli se dostavit k jednání na Ministerstvo vnitra spolu s ním.

Žadatelé se ve stanovený den k jednání do budovy Ministerstva vnitra dostavili bez tlumočnicka. Vzhledem k tomu, že jednání v českém jazyce o žádosti o udělení státního občanství České republiky nebylo možné uskutečnit, neboť žadatel rozuměl českému jazyku pouze zčásti, na otázky položené mu v českém jazyce nedokázal řádně odpovídat, případně odpovídal tak, že mu nebylo rozumět, a jeho manželka nemluví a nerozumí českému jazyku vůbec, bylo jednání odloženo na den 22.11.2012, kdy se žadatelé měli dostavit i s tlumočnickem. Žadatelé se následující den dostavili k jednání na Ministerstvo vnitra i se svým tlumočnickem. Bylo jim umožněno nahlédnout do státoobčanského spisu a současně byli poučeni o svých právech a povinnostech v průběhu správního řízení dle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu, jakož i o podmínkách udělení státního občanství České republiky. Byli seznámeni se stanovisky Městského úřadu v Chebu ze dne 13.6.2012, Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne 25.6.2012 a Krajského ředitelství policie Karlovarského kraje, odboru cizinecké policie, (dále jen „cizinecká policie“), ze dne 24.7.2012. Krajský úřad Karlovarského kraje ve svém stanovisku mimo jiné uvedl, že oba žadatelé neprokázali znalost českého jazyka v souladu s kritérii stanovenými vyhláškou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky č. 137/1993 Sb., a proto doporučuje žádosti o udělení státního občanství České republiky nevyhovět. Žadatel sice česky rozumí, ale mluví velmi špatně a je mu i špatně rozumět. Zadaný článek nebyl schopen samostatně, a ani za pomoci doplňujících otázek, reprodukovat. Žadatelka nemluví a nerozumí česky vůbec. Žadatel se zdržuje v České republice již 20 let a podniká, žadatelka žije v České republice téměř 10 let a je držitelkou řidičského průkazu, a přitom mají s českým jazykem takové problémy. Vzhledem k tomu, že žádají o udělení státního občanství České republiky, měli by být rozhodně lépe integrováni do české společnosti.

Při jednání na Ministerstvu vnitra žadatel předložil k nahlédnutí cestovní pas Vietnamu , který byl vydán dne 20.7.2009 s platností do 20.7.2019, jeho manželka předložila cestovní pas Vietnamu , vydaný dne 6.1.2012 s platností do 6.1.2022. , itelem cestovního dokladu Vietnamu č. , s platností od 2.6.2008 do 2.6.2013, nezletilá je držitelkou cestovního dokladu Vietnamu č. , s platností od 6.1.2012 do 6.1.2017 a nezletilý , cestovní doklad Vietnamu č. , vystaven na dobu platnosti od 14.1.2009 do 14.1.2014. Žadatelé uvedli ke svým cestám do zahraničí, že za posledních pět let Vietnam nenavštívili. Každý týden cestují do 20 km vzdáleného místa v Německu na nákupy. Žadatelé prohlásili, že se na území České republiky převážně zdržují.

Žadatelé jsou pojištěnci Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, (dále jen „zdravotní pojišťovna“). Žadatelka doložila potvrzení zdravotní pojišťovny ze dne 12.6.2012 a ze dne 13.11.2012, z nichž vyplývá, že je u zdravotní pojišťovny registrována od 11.10.2005, není evidována jako plátce pojistného na veřejné zdravotní pojištění, a že ke dni 12.6.2012 a ke dni 13.11.2012 nemá evidován splatný nedoplatek pojistného ani penále. Dále doložila informace o pojištěnci s výpisem za období od 11.10.2005 do 13.11.2012. Za nezletilé děti byly doloženy informace o pojištěnci ze dne 15.11.2012

s výpisem k tomuto datu, tzv. registrační údaje. Plátcem pojistného na veřejné zdravotní pojištění je v případě nezletilých dětí, stejně jako v případě žadatelky, stát prostřednictvím svého státního rozpočtu.

Žadatel založil do spisu potvrzení zdravotní pojišťovny ze dne 28.3.2012 a ze dne 13.11.2012, z nichž vyplývá, že je evidován jako plátcem pojistného na veřejné zdravotní pojištění a že ke dni 29.3.2012 a ke dni 13.11.2012 nemá evidován žádný splatný nedoplatek pojistného ani penále. Dále doložil přehled záloh a plateb samoplátce – výpis za období od 9.1.2011 do 9.1.2012, informace o pojištění s výpisem za období od 2.11.1999 do 29.3.2012 a za období od 2.11.1999 do 27.11.2012, tzv. registrační údaje, a vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění za období od 11.1.2011 do 25.3.2012 a za období od 1.12.1999 do 10.12.2012. Z registračních údajů bylo zjištěno, že žadatel byl od počátku pojištění evidován jako osoba samostatně výdělečně činná, od data 1.6.2008 do 30.9.2008 jako osoba bez zdanitelných příjmů, a od 1.10.2008 dosud opět jako osoba samostatně výdělečně činná. Z předložených dokladů je patrné, že žadatel vůbec nehradil platby pojistného za období od 11/1999 do 1/2001, kdy ke dni 8.2.2001 měl na svém osobním účtu nedoplatek pojistného ve výši 8 488 Kč. Nedoplatek pojistného zcela uhradil dne 27.2.2001, avšak poté opět neprováděl úhrady pojistného, takže na svém osobním účtu měl ke dni 10.9.2001 nedoplatek ve výši 3225 Kč, dne 14.9.2001 zaplatil částku 3000 Kč a opět řádně neprováděl platby pojistného, resp. platby pojistného hradil nepravidelně. Tato situace se opakovala ještě několikrát, takže ke dni 1.1.2002 měl na svém osobním účtu nedoplatek pojistného ve výši 2250 Kč, ke dni 8.8.2002 ve výši 5065 Kč a ke dni 8.1.2003 ve výši 2875 Kč. Další nedoplatky pojistného měl žadatel i začátkem roku 2003 a ke dni 10.4.2007 mu vznikl na osobním účtu nedoplatek ve výši 1225 Kč; úhradu provedl s jednodenním zpožděním dne 10.4.2007. Zdravotní pojišťovna vyměřila žadateli sankční penále, a to za rok 2000 ve výši 1410, 96 Kč, za rok 2001 ve výši 844,66 Kč, za rok 2002 ve výši 642,00 Kč a za rok 2003 ve výši 164,03 Kč. Na základě výše uvedeného žadatel nesplňuje podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Ministerstvo vnitra může v případech hodných zvláštního zřetele prominout citovanou podmínku dle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství.

Žadatel se na území České republiky zdržuje od roku 1992. Ke své výdělečné činnosti na území České republiky uvedl, že od roku 1993 podniká v oblasti koupě a prodeje zboží, konkrétně textilu a obuvi. Do spisu založil živnostenský list týkající předmětu podnikání „Koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej v režimu živnosti volné“ s datem vzniku živnostenského oprávnění dne 17.12.1992. Dále doložil příznání k dani z příjmů fyzických osob za roky 2007 – 2011. V současné době žadatel vlastní prodejnu potravin a smíšeného zboží v ulici, která funguje jako „Večerka“. Žadatel uvedl, že jeho čistý měsíční příjem činí cca 30 000 Kč. Žadateli byly rovněž vyplaceny dávky státní sociální podpory, konkrétně sociální příplatek (za rok 2007 v souhrnné výši 1566 Kč, za rok 2008 celkem 4 064 Kč, za rok 2009 ve výši 2 878 Kč, za rok 2010 ve výši 2 436 Kč), dále mu byl v období od 1.1.2011 do 31.5.2012 vyplacen sociální příplatek ve výši 818 Kč a příspěvek na bydlení ve výši 3 933 Kč. Žadatel byl v souvislosti se svým podnikáním v roce 2000 a v roce 2004 třikrát sankcionován Městským úřadem v Chebu, živnostenským úřadem či Českou obchodní inspekcí. Na pokutách zaplatil celkem 3000 Kč. Dále má záznam o spáchaném přestupku dne 22.1.2008, kdy v provozovně „Spotřební zboží – hračky, textil“ na adrese , distribuoval výrobky bez označení CE a bez označení údajů o výrobci, dovozci. Tím naplnil skutkovou podstatu podle ustanovení § 19 odst. 1 písm. b) zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů. Žadatel spáchal přestupek dle ustanovení § 13 odst. 9 citovaného zákona, za což mu byla uložena bloková pokuta ve výši 1000 Kč.

Žadatel založil do spisu potvrzení Finančního úřadu v Chebu, které bylo elektronicky podepsáno dne 18.4.2012 a dne 31.10.2012, a v nichž správce daně na základě žádosti o vydání potvrzení podle ustanovení § 66 odst. 1 a § 67 odst. zákona č. 280/2009 Sb.,

daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, potvrzuje ke dni 16.4.2012 a ke dni 31.10.2012 neexistenci daňových nedoplatků žadatele vůči územním finančním orgánům České republiky.

Žadatelka se na území České republiky zdržuje od roku 2003. Na území České republiky nikdy nebyla v pracovním poměru, nepodnikala ani jako fyzická osoba ani prostřednictvím právnické osoby. Žadatelka je v domácnosti a pečuje o děti zahrnuté do společné žádosti o udělení státního občanství České republiky. Nejstarší syn je žákem 3. třídy základní školy, dcera navštěvuje mateřskou školu a nejmladší syn je s matkou doma. Žadatelka je finančně závislá na svém manželovi a je příjemkyní dávek státní sociální podpory, v současné době ve výši 1900 Kč měsíčně. Žadatelce byly dále vyplaceny v roce 2004 rodičovský příspěvek ve výši 30 115 Kč a porodné ve výši 8450 Kč, v roce 2005 rodičovský příspěvek ve výši 43 558 Kč, v roce 2006 ve výši 44 291 Kč, v roce 2007 činily vyplacené dávky státní sociální podpory celkem 104 858 Kč (z toho rodičovský příspěvek 87 098 Kč a porodné ve výši 17 760 Kč), v roce 2008 vyplacen rodičovský příspěvek celkem 91 182 Kč, v roce 2009 byly vyplaceny dávky státní sociální podpory celkem 104 200 Kč (z toho rodičovský příspěvek celkem 91 200 Kč a porodné 13 000 Kč) a v roce 2010 vyplacen rodičovský příspěvek celkem 49 800 Kč. V období od 1.1.2011 do 31.5.2012 bylo žadatelce vyplaceno celkem 24 700 Kč (rodičovský příspěvek). Na nezletilé děti pobírají přídavky na děti. Žadatelka založila do spisu potvrzení Finančního úřadu v Chebu, které bylo elektronicky podepsáno dne 13.6.2012 a dne 31.10.2012, a v nichž správce daně na základě žádosti o vydání potvrzení podle ustanovení § 66 odst. 1 a § 67 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, potvrzuje ke dni 13.6.2012 a ke dni 31.10.2012 neexistenci daňových nedoplatků žadatelky vůči územním finančním orgánům České republiky. Ze stanoviska Městského úřadu Cheb ze dne 13.6.2012 vyplývá, že žadatelka má záznam v evidenci přestupků. Žadatelka se dopustila porušení ustanovení § 22 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, tím, že způsobilá dopravní nehodu, a z jejího místa ujela. Přestupek byl řešen příkazem, který nabyl právní moci dne 30.10.2009. Žadatelka sankci ve výši 2 500 Kč uhradila. Jednalo se o dopravní nehodu, kdy žadatelka při parkování dne 29.8.2009 poškodila jiné vozidlo.

Žadatelé bydlí na adrese trvalého pobytu v bytě o velikosti 3+1, byt je ve vlastnictví žadatele. Žadatel získal tento byt darem od své sestry, žijící od roku 2003 v Německu, což potvrdil darovací smlouvou, která byla uzavřena dne 14.4.2004 a výpisem z katastru nemovitostí, který prokazuje stav evidovaný k datu 19.11.2012. Žadatel je rovněž vlastníkem jiného nebytového prostoru v Chebu, a to na základě smlouvy kupní ze dne 21.8.2008 (právní účinky vkladu práva ke dni 2.10.2008). Kupní cena ve výši 1 800 000 Kč byla žadatelem částečně uhrazena v hotovosti, část kupní ceny, tj. 1 100 000 Kč, byl uhrazen z úvěru, který žadatel čerpal u České spořitelny a.s., pobočka Cheb.

Na základě podkladů shromážděných v průběhu správního řízení a obsažených ve spise dospělo Ministerstvo vnitra k následujícím závěrům:

Žadatelé a jejich dvě starší nezletilé děti splňují podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu v České republice ke dni podání žádosti, uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství. Trvalý pobyt na území České republiky má žadatel povolen od 2.11.1999, jeho manželka od 11.10.2005, nezletilá dcera od 23.2.2007 a starší ze dvou synů od 29.3.2004. Společná žádost o udělení státního občanství České republiky, do které byly zahrnuty tři nezletilé děti, byla podána prostřednictvím Krajského úřadu Karlovarského kraje dne 6.6.2012. Citovanou podmínku nesplňuje nejmladší syn, L, který se narodil dne 18.12.2008 v Chebu, a trvalý pobyt má na území České republiky povolen od narození. Ministerstvo vnitra by mohlo nezletilému žadateli citovanou podmínku prominout dle ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, neboť má na území České republiky povolen trvalý pobyt a narodil se na území

České republiky, což prokazuje českým rodným listem. Ministerstvo vnitra však rozhodlo, s ohledem na níže uvedené, možnosti dané mu zákonem nevyužít.

K žádosti o udělení státního občanství České republiky si Ministerstvo vnitra vyžádalo dne 15.8.2012 výpisy z evidence Rejstříku trestů fyzických osob, z nichž je patrné, že nejsou žádné informace o odsouzení dotyčných osob. U zletilých žadatelů bylo tak prokázáno splnění podmínky pro udělení státního občanství České republiky uvedené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství. U nezletilých dětí se výpis z evidence Rejstříku trestů fyzických osob nevyžaduje, neboť ani jedno z nich není starší 15 let.

Oba zletilí žadatelé nesplňují podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, tj. podmínku prokázání znalosti českého jazyka v souladu s požadavky stanovenými vyhláškou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky. Dle výše uvedené vyhlášky žadatel o udělení státního občanství České republiky prokáže pohovorem znalost českého jazyka, jestliže je schopen plynně a jazykově správně reagovat na otázky vztahující se k běžným situacím denního života a umí ústně sdělit obsah textu z denního tisku. Žadatel neprokázal dne 6.6.2012 pohovorem před Krajským úřadem Karlovarského kraje znalost českého jazyka. Jak vyplynulo z pohovoru u tohoto úřadu, žadatel nebyl schopen odpovídat na otázky z běžného rodinného, pracovního a společenského života. Na zadané otázky reagoval, avšak mu bylo velmi špatně rozumět. Z projevu bylo zřejmé, že rozumí česky, ale není schopen samostatně česky mluvit. Zadaný článek z denního tisku, „Hladový lachtan vyskočil k rybáři na kajak a žebrał o jídlo“, nebyl schopen, ani za pomoci doplňujících otázek, reprodukovat. Jeho manželka rovněž neprokázala pohovorem před Krajským úřadem Karlovarského kraje dne 6.6.2012 znalost českého jazyka. Žadatelka vůbec nemluví a nerozumí česky.

Žadatelé se v původním termínu jednání dne 21.11.2012 na Ministerstvo vnitra dostavili, avšak toto jednání muselo být na jejich žádost přeloženo na následující den, tj. 22.11.2012, a to s ohledem na úroveň znalosti českého jazyka žadatelů. Jednání na Ministerstvu vnitra proběhlo tedy dne 22.11.2012 za přítomnosti žadatelů a jejich tlumočnice; tato všechny otázky žadatelům překládala do vietnamského jazyka a jejich odpovědi překládala do českého jazyka. Tlumočnice rovněž celý protokol z jednání na Ministerstvu vnitra přečetla žadatelům ve vietnamském jazyce. Žadatelé požádali o prominutí podmínky uvedené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství. K tomu žadatel dodatečně písemně uvedl, že má tři malé děti, z nichž nejmladší syn trpí vzácnou chorobou, která je známá také jako nemoc motýlích křídel, jeho žena je v domácnosti a on sám podniká, aby zajistil rodinu. Kvůli rodinné situaci a zdravotnímu stavu nejmladšího syna nemohl chodit na kurz českého jazyka.

Ministerstvo vnitra může splnění výše uvedené podmínky prominout dle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství pouze v případech hodných zvláštního zřetele. Požadavek dostatečné znalosti českého jazyka, jehož naplnění není v případě obou žadatelů ztíženo tělesným handicapem či mentální úrovní, je základní a nezbytně nutnou podmínkou pro jejich sociální integraci do zdejší společnosti. Náležitou znalost českého jazyka lze zvláště u cizinců žádajících o udělení českého státního občanství důvodně požadovat, neboť znalost jazyka, kterým se v daném státě hovoří, je jedním ze znaků úzkého, faktického a trvalého vztahu, který by měl mezi státem a jeho státními občany dle mezinárodního práva existovat. Ministerstvo vnitra se domnívá, že v případě žadatelů nelze tuto výjimku akceptovat. I když Ministerstvo vnitra chápe složitou rodinnou situaci žadatelů, která je velmi ovlivněna i nemocí jejich nejmladšího syna, nelze přehlédnout to, že žadatel žije na území České republiky již od roku 1992 (a předtím pobýval několik let na Slovensku), takže měl dostatek času, aby se českému jazyku naučil (případně dalšímu slovanskému jazyku, kterým je slovenský jazyk a který je velmi podobný českému jazyku). Ministerstvo vnitra má za to, že oba žadatelé dosud neprojevíli odpovědný zájem se do české společnosti plně

integrovat. Oba žadatelé zde mají povolen trvalý pobyt, narodily se jim zde tři děti, žadatel zde podniká, a vzhledem k tomu, že učinili tento závažný krok a rozhodli se žít v cizí zemi, měli by jistě vyvinout dostatečné úsilí, aby se českému jazyku naučili. Vůči dalším cizincům, kteří žádají o udělení státního občanství České republiky, mají žadatelé nepopiratelnou výhodu v tom, že vzájemně mají mezi sebou velkou oporu, mají silné rodinné i materiální zázemí, a nic jim proto nebrání podniknout kroky v tomto směru. Žadatel, který do České republiky přicestoval ve věku 22 let (a předtím žil několik let na Slovensku, tj. v zemi, jejíž úřední jazyk je velmi podobný českému jazyku), a v současné době je mu 42 let a v České republice podniká, v dalším osvojování českého jazyka nebrání ani případný handicap spojený s vyšším věkem či nedostatečným množstvím volného času v důsledku plnění profesních povinností, když výchově dětí se především věnuje manželka. Žadatelka žije na území České republiky od roku 2003, tj. téměř 10 let, a i když v současné době je v domácnosti a pečuje o tři nezletilé děti, narozené v roce 2004, 2007 a 2008, měla by otázce osvojení si českého jazyka věnovat velkou pozornost, neboť si to výchova dětí vyžaduje. Žadatel má nedostatečné znalosti českého jazyka, jeho manželka vůbec česky nerozumí a také nemluví. Ministerstvo vnitra je přesvědčeno, že je nezbytné, aby oba žadatelé projevili v delším časovém horizontu snahu naučit se základům českého jazyka a v českém jazyce se zdokonalovat tak, aby při případném pohovoru před příslušným úřadem v budoucnu prokázali znalost českého jazyka. Zde musí Ministerstvo vnitra poukázat na to, že žadatel od projednávání jeho poslední žádosti o udělení státního občanství České republiky v roce 2008 v tomto směru žádný pokrok neučinil. Pokud tak bude pokračovat i nadále, lze důvodně pochybovat o jeho vůli ke skutečné integraci do české společnosti. Dokud není tato integrace dokončená, lze za naprosto adekvátní uspořádání státoobčanských poměrů žadatelů považovat statut trvalého pobytu v České republice se zachováním původního státního občanství. S ohledem na výše uvedené Ministerstvo vnitra neposoudilo danou situaci jako případ hodný zvláštního zřetele a žadatelům splnění uvedené podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství neprominulo.

Nezletilé děti žadatelů, vzhledem ke svému věku, splnění uvedené podmínky neprokazují.

S odkazem na ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství je podmínkou pro udělení státního občanství České republiky také plnění povinností vyplývajících z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky (konkrétně zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů), povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění (konkrétně zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů), sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky. Za účelem prokázání podmínky uvedené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství si Ministerstvo vnitra může vyžádat potvrzení finančního úřadu o úhradě daní a poplatků, kopie daňových přiznání, výpisů z obchodního rejstříku, živnostenských listů nebo pracovních smluv, potvrzení zdravotní pojišťovny o řádném průběhu a platbách veřejného zdravotního pojištění a potvrzení zaměstnavatele o úhradě daní z příjmu a o platbách na veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti (ustanovení § 8 odst. 3 zákona o státním občanství).

U žadatelky a nezletilých dětí nebylo zjištěno neplnění povinností vyplývajících z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky či povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky.

Žadatel však nespĺňuje ani podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť na základě podkladů doložených v průběhu správního řízení bylo prokázáno, že měl opakovaně nedoplatky na veřejném zdravotním pojištění, které navíc uhradil s velkým zpožděním. Žadatel tedy dlouhodobě a soustavně porušoval své povinnosti vyplývající mu ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění. Žadatel vůbec nehradil platby pojistného za období od 11/1999 do 1/2001, kdy ke dni 8.2.2001 měl na svém osobním účtu nedoplatek pojistného ve výši 8 488 Kč. Tento nedoplatek sice uhradil dne 27.2.2001, avšak poté opět neprováděl úhrady pojistného, takže na svém osobním účtu měl ke dni 10.9.2001 nedoplatek ve výši 3225 Kč. Tato situace, kdy žadatel vždy několik měsíců nehradil veřejné zdravotní pojištění, se opakovala ještě několikrát (ke dni 1.1.2002 měl na svém osobním účtu nedoplatek pojistného ve výši 2250 Kč, ke dni 8.8.2002 ve výši 5065 Kč, ke dni 8.1.2003 ve výši 2875 Kč). Další nedoplatky pojistného měl žadatel i začátkem roku 2003 a ke dni 10.4.2007 mu vznikl na osobním účtu nedoplatek ve výši 1225 Kč; úhradu provedl s jednodenním zpožděním dne 10.4.2007. Zdravotní pojišťovna vyměřila žadateli penále ve výši 1410, 96 Kč (rok 2000), ve výši 844,66 Kč (rok 2001), ve výši 642,00 Kč (rok 2002) a ve výši 164,03 Kč (rok 2003). Ministerstvo vnitra podotýká, že veřejné zdravotní pojištění je v České republice založeno na solidárním systému, řádné fungování tohoto systému, a tím i zdravotní péče, je pak podstatným způsobem ovlivněno i jeho řádným průběžným financováním a každé pochybení při úhradě pojistného tento systém ohrožuje. Ministerstvo vnitra může v případech hodných zvláštního zřetele prominout i podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, a to dle ustanovení § 11 odst. 4 citovaného zákona.

Žadatel však rovněž řádně neplnil své povinnosti na úseku sociálního zabezpečení, když předepsané platby poukazoval po dobu svého povoleného trvalého pobytu nepravidelně, případně také v nepředepsané výši, a na svém kontě měl tak po převážnou část doby pohledávky, například ke dni 21.12.2009 činila pohledávka Okresní správy sociálního zabezpečení v Chebu vůči žadateli částku 19 593 Kč, ke dni 22.11.2010 částku 10 646 Kč a ke dni 22.8.2011 částku 5051 Kč. Žadatel sice má již na svém kontě od 25.11.2011 přeplatky (ke dni 25.10.2012 činil přeplatek částku 2619 Kč), avšak nic to nemění na situaci, že po převážnou část povoleného trvalého pobytu je platební morálka žadatele na úseku sociálního zabezpečení velmi špatná. Z vyúčtování záloh na pojistné na důchodové pojištění, které bylo vystaveno Okresní správou sociálního zabezpečení dne 24.3.2011, je patrné, že žadateli bylo v souvislosti s platbami důchodového pojištění za dobu od roku 1998 do roku 2010 vyměřováno penále v různě vysokých částkách, jež v průběhu let žadatel uhrazoval; z předloženého potvrzení vyplynulo, že mu zbývala doplatit ještě částka 6016 Kč. Žadatel také řádně neplnil své povinnosti na úseku daní. Správcem daně, Celním úřadem v Plzni, mu byly dne 26.11.2008 zaslány výzvy k zaplacení splatného nedoplatku v náhradní lhůtě. Jednalo se o peněžité plnění, které bylo žadateli uloženo rozhodnutími příslušného orgánu; rozhodnutí byly vydány dne 19.6.2008 se splatností dne 22.7.2008 na částky 2000 Kč a 1000 Kč; nedoplatku žadatel uhradil platebním příkazem dne 11.12.2008 u F o.z.

Ministerstvo vnitra v této souvislosti konstatuje, že na každém, kdo se uchází o udělení státního občanství České republiky, lze právem požadovat, aby plnil zákonné povinnosti a platil veřejné dávky. Zde je relevantní poměr žadatele ke státu, jehož občanem se chce stát, respektování povinností k orgánům České republiky a vnitřní snaha vyznat se ve svých záležitostech, aby mohl dostát svým závazkům vůči České republice. U žadatele docházelo k neplnění povinností vyplývajících z několika právních předpisů, když neodváděl řádně a včas platby pojistného jak na veřejné zdravotní pojištění, tak i na sociální zabezpečení a důchodové pojištění, přičemž na důchodovém pojištění měl žadatel ke dni 24.3.2011 dluh ve výši 6016 Kč, a rovněž neplnil své povinnosti na úseku daní.

Ministerstvo vnitra může v souladu s ustanovením § 11 odst. 4 zákona o státním občanství prominout splnění výše uvedené podmínky z důvodů hodných zvláštního zřetele.

Ministerstvo vnitra této možnosti nevyužilo, a neprominulo žadateli splnění výše uvedené podmínky z důvodů hodných zvláštního zřetele, které v případě žadatele nebyly shledány. Jak je z výše uvedeného patrné, žadatel dlouhodobě a nikoliv méně závažným způsobem porušoval právní předpisy České republiky. S ohledem na tyto skutečnosti má Ministerstvo vnitra za to, že je třeba rovněž v delším časovém horizontu ověřit, zda žadatel bude dobrovolně a řádně plnit své zákonné povinnosti, které mu vyplývají z právního řádu České republiky. Přihlédnuto bylo také ke stanovisku Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne 25.6.2012, které kladné vyřízení žádosti nedoporučuje.

Nezletilé děti mají v důsledku povoleného trvalého pobytu v České republice zajištěny veškeré základní potřeby a jistoty a jsou, vzhledem ke svému velmi nízkému věku, osobami na svých rodičích výživou, výchovou i citově odkázány. Ministerstvo vnitra proto vzalo do úvahy, že není v zájmu nezletilých žadatelů, aby měli jiné státní občanství, než mají jejich rodiče, státní občané Vietnamu, přidrželo se tak zásady jednotného státního občanství v rodině, kde jsou nezletilé děti.

S ohledem na výše uvedené Ministerstvo vnitra rozhodlo nevydat žadatelům příslib udělení státního občanství České republiky, na základě kterého by si mohli obstarat pro sebe a své tři nezletilé děti doklad o pozbytí dosavadního státního občanství, a splnit tak podmínku pro udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, a bylo tak rozhodnuto způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí.

Ministerstvo vnitra žadatele upozorňuje, aby si pro sebe a své tři nezletilé děti neobstarávali doklad o pozbytí státního občanství Vietnamu bez příslibu udělení státního občanství České republiky, neboť v případě získání tohoto dokladu se stanou osobami bez státního občanství (apatridy).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad ministroví vnitra, a to podáním učiněným u oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (ustanovení § 152 odst. 1 správního řádu).

JUDr. Oldřich Pejs
referent společné státní správy a samosprávy